11. Brev till Gertrud och Ernst
från
biskop J.A. Eklund med hust
1917 – 1936

Kære Broder!

Tak för Dina bref!
Jag skall meddela Domkapitlet-förhållandet med vanvården af böckerna m. m. i Skolrådet. I någon form borde nämnde i protokollet beröras förhållandet. Skall längre fram meddela, om något synes kunna åtgöras.

Svarsons afskedstagande kom för mig fullständigt överraskande. Han begärde först- jul som jag tänkte resa bort- ledighet

Å en sak! Som af 2.2. innevarande protokoll framgår, skulle vi bilda en kommitté för utredning af Herdruinus-frågan. Behöver vara under läsåret 2 lärare deltaga. Det är den som bör afslutas. Därför vill jag bedja Dig att, om du kan, afsätta en dag för att besöka i Karlstad, underrätta mig i god tid därom, för att de andra må kunna rätta sig därefter.

Jag med förnyad anhållan, att i Dina vänliga Cirkulär för bränsle.

Tillönskar vänner
J. A. Wahlund.

Karlstad den 20-11-1917.

för tjänstgöring i annat skepp.
Då det är vanligen skeppspredikanten, som har tänkt med konfirmanderna o.s.v. När jag återkommer härifrån afskedsansökan, hoppas jag att få underrätta Eder om afgången. Emellertid kommer konvoyen troligtvis först i slutet af November månad, sedan afskedet är mig given. Intill dess att begära återförflyttning.
Vi hade, af intresse att få göra som möjligt på platsen återkommit, men annars skulle vi K. dött. Jag tänker icke annat än säga, att det icke lönar sig att i Londonbladen skrifva om vår hemkomst, att Eder tillbakakommande ingen annan mig är förmyndare emot.

Det är ju nu väldigt synd om honom. Ty han är väl icke normal? I sådant fall som detta kan han väl icke tjänstgöra. Att förstöra honom för en tid tjänar väl till intet.

Jag tänker af personne, att du skrifvit till honom.

Nog blir det nu domkapitlet för Visitationsbesöket och pupillkassan, som äfter i mot. "tillträdt" skom konsul att bestämmelse innebörd, att du har att af domkapitlet utsedd ordf.

Trist blir det ju dock, när vi! Kan du förlänga af Norbäck? Det förnämste vi kan, komma vi ju att afslå platsen ledig – men det löper ju ändå 6 månader.

Kära Vän!

Tullens Mark kommer till-
träda den 1 April. Om
Vinsten kan emellertid
kan beräknas en månad, då
kan kunde vara kommen i
Kåla för en kommun ordna
sin planering - något som
i dag tillerkänt är alldeles
otänkbart alls omöjligt. Om
kan ju ej en månads tidig-
het för kommunikationerna
kan vilja att dröjsmål kitträde i
Kåla. - Jag ville idka vara utan

att fråga dig, vad du tror om
att denne ledningsbetalat?

Man ska kontrast finna
i transporten i e. m. hela gjort
upp en skuggad anpassad
Elektrisitetslinie. Det är särdeles
viktigt af hr att taga
reder att min utbrunnade
kurator, som vet lämnas
den efterlämnade handtroll, som
Gertrud benämnde säga anga-
dighet ger. Nu kommer det
det icke lär att befaras åter
komma — det skulle bakom
om ale resultat lebi alltid:
arbete, mer arbete.

Tillgifvast,
J. A. Rickert.

Karlstad den 4 Mars 1918

Biskop Johan Ekelund →
Gertrud/Ernst Lundström?

Kära Vän!

Hallonen har åter oinspirat oss anförvanter, då ben fick veta, att det är säsongens tillträde – dock icke förr den 1 april – susinne sig i likhet med förra året. Ekerhåll är säsongen mycket lång. Ekerhåll jag oinspirat om gästfrihet för pilgrimer således. Ekerhållen mycket lång säsong från veckan efter den 1 april, som är annandagen, då sig pilgrimer att komma dit upp.

Hälsa Juarne! Skippas de finna sig väl tillsammans. Här kommer är jag klart. Allen det tyckes arta sig bra med Ekerhållen.

Tillgivenast,
L. A. Ekelund.

Karlstad den 6. 3-18.

Kära Vänner Ernst och Gerhard!

Maria skref just att tack
för Ekoxåretsfatet — jag vet ej
hvort hon säger, men ville också
själv vara med på ett hörn.

Tack, särskildt att just Ni
kommer räkning! Jag tror, att
det har varit "uppmuntrande" för
henne att komma under Eder
mods "milda spira" och kära
tig att "det lönar sig" att hjälpa —

något som hon i sin starka kraftmedvetenhet knappt vetat tro.

Tack också för det jag fick skriva denna skära gratisvecka! Det är något tilltalande i tjälpa den kraftiga "omramade" naturen — berg, kammare stå liggande utan att trycka eller instränga. Man får fritt äga både himmel och sol och mark, men på samma gång är det tvångsmässigt på det bela.

Ack så hemmet och den trogna systern! Tack! —

Maria har vid namntonen här det konfirmandes med Nils' bästa tankar hemma och Fröken.

bankomst att lära bra det är att så få komma genom utan svårigheter. "Det sista fröet" är tämligen tjockt, men sedan är det slut.

Här är det alldeles svårjuppt på en del stycken — det fick jag erfara under tryckfrihetsdagen i dag.

Nej jag kom hem, det skall säga till midnattstiden med fyra mycket vid hela sidan om bordet. I går var det två stora pojkar i minsta mycket vid sidan, den lilla i knät och den andra på tåg ingen gör det. Ja — Ett gissa blott tålamodsprov! Jag finns det "katekes".

Med varma tusenfaldet,
vänner Jakob.

Karlstad, Palmsöndag 1918.

Kära Gertrud!

Man bör nig skämma att
tacka för det förtiga brevet
ah det om gammalt tafsat
hjälparesinne nännande anbudet
of bistånd hör hemma.

Ja, att ben kämner sij tack-
lam diäfpor, det ö nist. Men
det gick andä som ja nästan
trudde. "Hon ö omöjlig", tenke
vi säga, idke minst nän det
ö frågan am en ben skall
afskaffas nägonting. Nu ber

kon mig säja, att kon kysses
ee kon ej kår ok skall taga
emot det värliga erbudet.
Nu aj, menar kon, fikåtter-
dem kår kemmen kra i gång
ok "ordnade". Ok i nis mid kor
kon ju sitt. Maskinerid gå
utan gnissel. Flickorna i
kåk ok kemkammare är
verkligen snälla. Ok kåtid
kor epterkrårt Elsa med sö
om kasor o.d. Under jåk
på ju ledde kon ok Karin
om kemmen ock kåta sig
omkring.

Ja, dä ss Gustaf! Ja
pellan allsid kåld min
rekreterrepliskt ved ju jour-
kållen dotes. Kålg "ja ju
snarast likt reeptisk, om
det ikke endå vael gick ån
på likt kjälp. Men ja vel
ja, ån det kuker gå sä!" —

Tak emellertid för tanken!
Den gjorde Maria gott. —

Det gå vanligt framåt
med tillfrisknandet. Maktet
börja komma. Sommaren vål also
likt bättre. Kon kan kåra
ute. I går fick kon fröken
vända sig likt på sidan — kon
kar dock mycket svårigketer. Om-
ga dagar kar temperaturen varit
normal.

Ja, det ä åfvan ock förnuftan klart,
om det an lätt kalka. Doktorn
påstod för min vidkar, James O., att
vi kå: "Riktigen skall man en
orre på en mase." — Tillägnar, med
kjärtliga kälsningar,

Jakan.

Den 5-4-1919.

Kära Gust!

Tack för din vänliga brev!
Det skulle varit mycket
kul att komma till Lyx. Men
jag tror att vi får bo om att
det får bli något längre fram.
Jag har rest på gott sommar
lov varken förr i somras
så är gustav redan till
Stockholm. Så vackra fjäc
fjäl kunde gärna bli för alla
människor på uppdagen.

Det var bra roligt läsa
om abelet och är finna dig
komma prima på din med

my väg. Det kunde ju ej vara
lämpligt att "klaga i" — om det
också nu tillhör tidernas kom-
mer icke ske ut på.

Nu skall jag ge mig i väg
till Norge. Ber Andrist att
tala till Svenskarne där Sa-
ron-Adalbrydsen.

Hälsa Gertrud! Maria har
visst redan skrivit till
henne.

Tillgiven vän
J. A. Eklund.

Karlstad den 3 nov. 1919.

Bisköp Johan Ekelund →
Gertrud/Ernst Lundström?

Kära Vän!

Tack för brevet! Maria
har talat så tacka för
brevet från Gertrud i dag!

Den tredje, som bröt kam-
pen är nu för mig att fred-
lysa i Skattkärr, vore den 7 mars.
Jag reserverar den tillsvidare. Samt
tål del biskopsstämpens att mö-
te i Karlstad.

Välkommen att taga in hos
oss den 18 dennes! Vi för vårens
med trillet tåg de komma. Då
kanna vi göra upp saminne om bis-
kopsvigden.

Tillgifne vänne
J. A. Ekelund.

Karlstad den 10.2.1920

P. M.[1] Kirkaus õppe.

2) O.B.

3) Räda

4) Sõtes. ao ausõhan X. Jukk beg.

Kära Dru!

Tack för ditt brev!
Det deltagande hos jag
kört om din hälsotillstånd i
höst. Telegrammet i anledning
till Pastor Norbäcks utgång
gjorde mig glad, även
för att det tyktes mig
visa att du nu åter kom-
mit vara med i församlingen.
Den anordning du tänkt
göra finner jag i vara
den bästa möjliga, blott
du kan, utan att allvarlig
bräcka kroppen, taga del i
arbetet. Att Sunde utgjor-

ja, du vet nog, hvem, kanske det är med resultatet. Jag vet glad åt dessa två små. Men hvad jättar det?

Mycket kärt hade det varit att se dig på vägningen. Men jag förstår ju, att det icke kunde ske.

Om mötet m.m. vore mycket att säga. Men det "får vänta", när man vill sitta bredd och till pennan. Skyller på trafiken —

Nu måste jag säga dig adjö och önska allt det bästa: God hälsa och gott öl, mest ljus och välsignelse över livet, framför allt i dess djupaste mening.

Din tillgivne vän
J. A. Eriksson

Den 22. 12. 1920.

Ack vännaste hjärtevän emellan jag med Edens i hand önskar att en god måne gryr för Eder alla. —

Må Herr Ljusstjärnan Eder hand styra lyckligt. —

Tack för Edra kära hälsningar och brev. — Tankfylld av kärlek jag betygar de kanske i tid. — Ihåg mig till Eder vänn älskade och mig själv.

Söndagen vår högtidsdag Gyldendag. Tänk att Er jämt med — Skola vår älskade vän vara hemma. Min förlåtande i ansikte gick han och jag betygar de kanske i tid. — Ihåg mig till Eder vänn älskade och mig själv.

Edra tillgivne Vänn.

Karlstad den 4/febr. 1921.

Kära Gertrud!

Mitt kapp och min
tro vo, en smat bli'rit
bättre. Så pick- jag o' tu-
gegår, som jag trafford i
Uppsala, bära, att det åte
bli'rit sämre. Och nu kom
Gertruds vänliga brev som
en mundig bekräftelse dära.
[Det blieb ju mycket va-
rmdigt, detta, att ant-
nisken och vänligheten att
skrima bära. Jag vet ju,
att det så vart med mån-
ga i liknande fall. Det ä

det kög gappar, som måste
"apprakas". Dela tog ja lagta-
mätet halfva kaken. Så måste
jag tin Klara ah nöhanien fö
Ewell. Ah sedan den 17
måste ja tin Uppsala fö
psykiatrens Ekell.

Emellertid - ja undrar om ja
ej skulle kunna efte be-
sök i Gustaf Adolfs sö-
dag åtta dagar göra en kort av-
stickare för att traffa Eder?
Undrar ah ä det ej för Eder att
för obäglight, skulle ja drama
tin Kust i nästa veka.

Nu ville ja, med tack för ah
vänliga under alla år, säga Gertrud
en grut: Gud vare med i det nya
år som börjar! En innerlig helsning
tin Kust fund Eder kärlegne

Fadern.

Helsa Astrid ah Martin!

dock benägenheten, att lust
ändå kan vara uppe att
arbeta som kan gör! Ordet
är lidelsen i den stora
kampströden. Man måste
lägga, när man talar
för Gud, allt annat
åker, när enkel nöd-
tänket pressar mer käm-
pande tar bort modet.

Ja det är ju ej underligt
om det blåser svårt – att
så är lidelsen tagen under
arbetet, när man älskar
det! Att stora kärlek kan
göra ju icke annat än bära-
na det angelägna ända ock
både lärde ske förkunding –
ske det fattiga stiftet, där
det nu arbetat ledig vant
så fattigt på praktiska ar-
betskrafter som nu.

Stort kunna själv gå – det
är ju att tacka i alla om-
ständigheter, just det vore
det så underligt att. Kärlek
allting är underligt! Som om
allt beständigt gå djupast ned i
djupet, innan det kan börja
en "uppåt igen." Från att kom
kommit så långt från
kyrkodörren, blir det nu ej
till det "tjänare dagar." Sin
börja lära oss att kalla
"tjänen enkom som mot
minnet förlåten" mer än vi
gjort. Det kan ju kanske snart med oss.

Det kunde vara svårt för en
kunna komma någon-
stans fastän starka tro
skulle. Men tiden är knapp.
Jag kunde lämpligen en

Kalmar d. 4 feb. 1921.

Kära lilla Gerda!

Nu skulle jag vilja kunna förklara mig i ett par – två skulle jag vara en liten lite dig att grata – men på födelsedagen. – Nu kanske jag endast i tanken – att i minne återkalla – och hoppas att du nog vänta mig ändå. – Det är ju minnet att Di ne att skåla med på bägge sidor – och kanske hand med ett – att ne nästa år med den bästa återseendet – som önskas att hyder Ider. – – Jag kramar dig på

nicht um 2. Uhr nachts kamen jetzt
alles nach jetzt hinter dem Herd und
schrecklichen Gestalt Sängt, Handschuh vor Mund und
Abscheulichkeit ab Essen ist Komm.

Jetzt sitzen die nicht zu trennende beim
alle Knie Hals alle zusammen Tasche
offen zum zum Knopfe und Tasche
mit Zeitsammlung. Jetzt sitzen sich
auf zu unterdessen mit dem Tätowiert.

Jetzt klopft zu sind Hose alle Fisch
hatte Uhr und zusammen Tisch Essen um.
Jetzt fischen zu nicht Uhr Gast sich
Hose Kamm - sind danach alle
jetzt Arme Uhr Ring nachst Abo-
kennen unter zuhausenstehen
Abend Tisch. - Jetzt knappen Arm zu
innerlich alle die Hose Handschuh fest
fein um zu Gast Englischsaal mit
zu Mantel Zeit unterring dich

Hand sprich Komm Tisch um.
Jetzt nun: Essen zu Mantel Arm
Zeit sprich alle zum Feuerwehrhaben:
Sitzen. - Arm nun Uhr Handgelenk
um mittag. Sitzen alle Du Finger-
gut zu jetzt Ring zu nicht. -

Fast Tisch Handschuh zu die nein-
lich vielleicht Tisch aus alle Kamm-
mann alle zum Arm. - Da sich Ring
Arm - Rannte ich - "ach Uhr Hand
sich mehr" - mein sich zum wenig-
lich. Rasch mein zu Hundert. -
Mein Hemde sich Kommen zu Mann
ging mehr sich Uhr Knie. - -

Ich zu mündlich Fenster offen zitzen
mit Arm um Tisch mit Mantel
Frühmorgens. - Bei anderen ich
ab so Verl. Hausmann Arm mein
Tisch, Körper ab zum - jetzt ich
ich Hemde packen alle Komm zu-
sich sich Tisch Uhr nicht. - Mein selig

zen 1 Feb. an Fr. Ingrid Hammarskjöld Fr. Selig Haende küsse. Ihr lieb ausführend nikanien zum Teil misslungen für reinen ein Fiasko dass gann bestätigt - Ich ärgere mich Ekmans gnädig zum Fest kommandiert zu werden mit ihnen Konzert zu singen zu müssen. Ich habe mich Fr. Selig [illegible] - [illegible] Ich habe [illegible] - Ich habe [illegible] - Ich habe [illegible] -

Juni 8

Ginnie ute mean. —

Ee pen mann kun pi mennis
men ni nede pi eers enlee. —
Ede for Johan ee nay inlee eee
gaen. — Ee kun kannee apen nay
-ede ass en ni klark kanem af
kun leee de kaen kanem kun ede
kun leee finklass kann ee. —
Ja de kunde finnin aee dee kenn
dei pi efter kuns jordfaelinny
af donyer. — — Kan nen aann
kude nige arenn el. aendlen
medee. — — Eeh aendo meelle
endann lelus kann. — Ja, jag kan
gjo nhee gi ni kaepen. Kanske
nee ni kaeppes. — — — Jag kan
i alle fall — i denne rusk kaenee!
— Kanske, — kals anisheel maenskije
eee — kan dark fuee — ede meee
gi — en annenn — en Kajies
nay. — — — — — — — —

— — Med 2 kude ni kannee Tale
— me kun ni kannee ass pi en-
nannen — — Men apen i stor
ensamhee — kun nedelunee ee
y dee — kan mann kaenn en
dan lydan — den aee mennee
ee mann gj ensann — ee dee
finis kn pann per ede nee nee
fulliga kij ede dees skaepann.

Ende hele Lulens ee en
gang for dinn kuf ede kuy-
kunnen af minn fodelsedag.

De skann kann kude jene jee
da pi dee nen Tanee. —
Da dee kede kn ni nanee kayer
ann mann gj inkann parkyling
kadee o fodanee. —

F. n. kn jag zaennenden kn
— ja kn stydden di ni gaen
ne i andning for nee ede
zennann. — Jag kan

Uppsala den 21. 2. 1921.

Kära Vänner Ernst och Gerhard!

På det hjärtligaste ber jag på Tackans
på dagarne i Ekskiljad! Jo, de minst
på den fjärde av påskhet skrivna
vi kunde vänna tillsätt kraft och
vård åstra där det är som bäst behövs.
Tack!

Resan hem gick väl. Så blev det
genast att vara sist. Att anställ-
ningen är arbetet det mest "ytlig"
man nästan kan tänka sig:
nästan bara kommunista, stora bok-
stäver, nummer och röda streck.
Men åtminstone den nigaste fjärdedelen
i helgedomen är hög, hur jo färgen tagit.

Tackbemme vännen
J. A. Eklund.

Kära Anna Gertrud och Ernst!

Tack för vänliga och aktningsfulla brev! Också genom Maria har jag fått vetet.

Hjärtligen är jag med Eder i mina tankar. Det är så fattigt med orden!! Gud giske den kraft och den hugsvalelse och den själens ro, som endast Jesu evighetsgåva själv kan komma in i lidandets värld!

Säger Ernst mitt innerliga tack för alla gärningar och minnen och kärlek och själv-

utgjörande arbete. Äfven det som nu åsyftar är ju en praktikår, en fortsättelse, en "arbete" i vingården — i Guds församling. —

Akta tillsvidare hur arbetet växt! Det gör kanske också i "jorden utan ände". —

På andra tänkte jag komma mera allmänt i karaktären — hur vetet växt det. i dag.

Skall i morgon predika på "Samaritankvinnet. Tänkte tala om: "Utan Mig kunna vi icke leva." Utan Honom kunna vi också leva eller dö.

I kärlek, Jonas skatter från
samt tillgifna vänner

Jakob.

Uppsala den 5-3 1921.

Kära Ernst!

Ständ gå mina tankar
till Dig i dessa veckor de små
nader, då Du haft så myc-
ket att genomgå.
Nu står jag i begrepp att
fara till trakten för Ditt
barndomshem – Filipstad. Och
det känns eget att då tänka
på, hurru Du barn mist.
Tänk, att Du dock skiljas
vilken vände tillbaka
till barnstiftet! Säkert vore det
en kär återseendets syn. Och
först vi nu hade kommit
många fjäll närmare arbetsår mot

absolut kraft, tror jag dock att
åtminstone till visst
en av de goda tecknen för
"förintelsens väsen." Ore kunde
icke blott i allmänhet kväs-
ven till Guds förbarmande —
ore kunde jag också "ångest" — det
som ges med Gudsbarn i
en hjärta. Just så andra, som
komma för Jesu, veta jag
så småningom "lära oss
till", det finnes i det omvända
barnahjärtat hos dig.

Tack för den tillförsikt
med hvilken du omfattat,
trots din synd som
tydligen varit så djupare
än i alla andra! Det ber
dock vara en Guds kraft
i dessa. Jag bönfaller ihåg
mig för dig, när jag kände
hur min egen själskraft
brustit under dessa sorge-
förfärande år. Och jag ville
gärna af dig låna en "icke
tvåtvina". Det är annars
just det svaga mänskliga
själadrag: tvåtvinandet!

Uppbyggligt kändes jag
det-bas för mig vid mitt sista
besök. Icke minst därför,
att jag förnam samstämmigheten
af det liv som icke dör:
döden."

Gud vare med dig och
de dina! Ah tack för allt
godt från hem och kon-
tor!

din hjärtligt tillgifne
Johan L-l

Karlstad den 9. 4. 1921.

Kära Vänner!

Tusen tack åter för mig
ett på mina födelsedagar såsom
en högtidlig perspektiv mottaga
kära hälsningar, vilka jag säger
en hjärtligt tack på den
gladaste högtiden. Tack! Såsom
apta verka Luset som
ett evangelium på mitt
sinne. Jag tycker alltid,
att det är mig glad, att
kunna hjälpas kunna så åtgärda
det värsta. Jag minnes som
hans trohet ad. Alltså
hans aftonhymner vittna
på samma sak: hjälpa

att andra fjäder.

Det var en god idé att ett gott arbete kortnar fått att räcka: att så fira högtid. Alla det nu, som möjligt, bli bästa och – mer af det som jag tyckte pekas! Jag menar nu verkligen: mera af "det som syntes." –

Hälsa att tacka barnen för deras stora lust att göra oss glädje. –

Vi mötte på vägen under rätt så glada stämningar, Abel Bergmans och vi. Att de kände vi med lust att tillfredsställelse, att en viss person mäkt cigarrett att fängat flugor.

Vi fortsatte på vår väg, alla lyckat. Snart där vi hemma mötte oss med stärkt värdighet. Att fjäder hit på aftonen skulle i den fulla klarsken av gnistrandens skum. Att konkomaten – ja, det var en icke sällan återkommande hyllning åt den som i nöd alltid former heter "Viking."

En varmt tack för med undertecknad

Julian,
som nu lämnar förtroendet åt hemvärd Viking.

Stockholm den 20.8.1921.

Karlstad den 19. 12. 1921.

Kära Ernst!

Tack för Din vänliga Tyskl.-lördagsbref! Olyckan har ju redan, innan det skulle gå mot hemresan. Så af Gertruds bref förstå vi, att I kommit på dåliga spår. Vi beklaga nu, att I måtte hemsänd. Men det får ju komma bli någon lisa att lindra! Att med det kommer Christmas såsom "Jul" på banan. Vi hoppas på, att nu alla snart äro som-

Ni lära kännas som. –

Tack för vänligheten i kortet på Dj.! Så också Hannes den "som på".

Det var mycket att omtala om – bord som vi kommit i kontakt på förmiddag. Jag har vänt mycket "mera" i huvudet så vänligt det kunde det lättaste som skulle det icke bli någon kraft mer. Hur det åter bäst gälla lätet. Det är på tungomål i tiden – du vet, hvem det "läggas på ja."

Maria och jag hälsa hjärtligt till Dig så Gertrud med tack för Ert bref så all vänskaplig omtanke. Finaste jag vill säkra vid kommande återkomst telefonledes i julhelgen.

Din hjärtligt tillgivne
J. A. Eklund.

bak, likasom vi blidelt, sedan vi i aftan kroppen på barn Astrid.

Ja, kära Vän! Jag hade påtänkning i går. Att det tyckes vara icke så litet att skjutet fått barn nya pärlor på en gång. Därför har det på aktie förnöjelse hållt barnet mitt uttryckt af förkrossenhet att det skall sitta "hit alls". Den tyrir, vidkat å ena sidan 20 kilos, så förtär det icke lugnt. Jag har icke kommit längre än att sända till förlossningen, där ofvan vinna pärlor: Brattfors, Mangskog, Kåbol, Åtvidaberg, Adelsö, Ödeby. Och andra finns det ingen i diskussion. Annars skulle jag så gärna vilat gifva Ekstedt, där jag tillfälle visa bevisprof.

Jag har tänkt mycket om det på vägen skulle komma bli bättre och mitsidt på Adam – som de hanske kämna. Han har kas sin mentor/stöjd hos Hahn i Uppsala. Ch Fil. Kand. de tycke vara kamrej och bra. Jag träffade honom vid psykiatrikongressen i Uppsala och vid Gustaf Sillens visitation. Säg just, att han nu tagit Fil. Kand. exam. det glöm en tanke gamma mig: Kunde han icke tillfälligtvis en kommun vägra helgdagar i juli så "hjälpa till", så kunde

Karlstad den 21. 1. 1922.

Kära Ernst!

Tack för din båda brev! Att få din födelsedagshälsning! Jag undrar alltid på, att din stil är så helt ogrannlaga. Ah nu, att du kommat skriftsprängt!

Vi hafva med vanligt deltagande hört huru det varit för dig. Gud hjälpe dig dag för dag! Jag tänker

jag i nästa vecka vara borta. Jag ber på vägen v. Arbogabank. Ack under terminerna, då skolundervisning pågår, så det ej lätt att undvara tiden att på en annan dag. Jag längre dessförinnan att komma till Edebäck tisdag afton, antingen då är jag kvar hos mor med tvättagandet eller hinner åtminstone på onsdag morgon.

Däremot tycker jag mycket väl att komma, på att jag predikar söndagen. Den kyrkodomaröverdragen.

det nästan som en klyscha
för mig, att jag, när tillfälle
kommer, blir så benägen
att "ge upp allting" när jag
tänker på att det jag skall ge
är plågor och smärtor likt
dem de döstigen på kämen.
Hur skulle det gå på så
åverkansliga nerver som
dessa att riktigt få kämen
på!

Här har nu varit så
tillsamt efter mycket,
att jag åter kommit till
tro på Jesus och Jesu.
Det var det att ordna

gamla saker. Men det är, som
du nog erfarit, en svårdes
bitar att komma sig i så-
dant. Man blir på den tiden
så "lyckad inuti" det nä-
stanste. "Arbetet" – ja, det är
ändock ett viktigt ange-
lägenhet – självarbetet. icke
minst.

Om tio dar vänliga
inbjudande – tills den 7
Februari.

Jag vill så gärna komma.
Men jag kan så väl att
vara borta ensidigen, dom-
kapitelsdagen. Du måste

jag skickar dessa, att vara Jour
på konferens om detal-
jerna så reservera i
min almanacka sön-
dagen den 5 och tisdagen
den 7 tillsvidare.

Som jag nämnt till
Gertrud skulle jag vara
henne nästa veckan – det
är första resan för året. —

Mycket. Nu kan jag
sista kanslan af ödes-
mig drinte. Nog kan det
som de säger, vara afstäng-
het äfven användbara. Jag
känner mig väl på balans

mitt ute i samfundet. Men det måste ju vara bättre att icke på närmare håll kasta någon ett alltför tarkt ord.

Jag glädes mig åt diskussionens lösning i Skellefteå. Det kan bli ett exempel. Vi kasta ju på detta område vårt eget de flesta andra traktater. Redigt dåligt är första kvartalsterminen i en landsförsamling kommit!

Beklagansvärt vore prästbristen! Just nu på morgonen underrättelse, att Pastor Lodergren fått slag. Skyss, att en annan präst icke vore kan användas — af många anledningar. Det är så påkastande att se sådant att stå vanmäktig. Nu ändå vijde jag ju 8 präster i kjäl.

Nu är gång att vorut tack för alla din trogna verksamhet och din "hyrdakärlek".

Tillbjuder vännen
J. A. Eklund.

träd i Lektionsamanskolans styrelse. Då skulle Alexanders vara vore. Vi måste tänka på "att bygga"! Och denna af brev kapa många anmärkningar om niträdet kommit till Alexander. Det var visst alls ekonomiskt rätt bra ut. Men det är att på en sätt på obekant mark. Jag har dock ansett, att man för framtiden kan ge för mera hämma i hela land.

Annan gång: tack för all vänlighet!
Gustaf Tengström
Salem d. 1.

Kalstad den 21. 1. 1922

Kära Gertrud!

Tack för Gertruds vänliga brev på min födelsedag! Ja, nu är jag nära på det sextionde året! Det betyder på, att de bästa arbetsdagarne är gångna. Men ejämnt med krafterna har det på vänt hela hösten igenom. Och därför känns det nu, när jag är litet stark av, som

ove det mycket som sker.

Vi ova ju hemma, hela barnskaran utom Gösta, ser emm kvar på mitt födelsedag, som skiss blef verkeligen firad; bland annat mot en stor dag till tack på Onsdag!! Arbetet skall börja!!

Ja så emellertid endast Nils hemma. Han skall börja sin gymnastikanstalt i Stockholm i februari. —

Om de stora villingarne med Ernsts gymnastik, tiasper vi med deltagande hört. Hur kan det gå med Gerhards krafter? Jag drömde nyss, att jag såg Gerhard — gissa att riktigt med i ensiktet, att ammitte, förmycket som man gör i drömmen: det syns att vara gott Gerhard gott. Drömjaget kände följt med tiden!

Den stora vanligheten att säga de oss, Maria och mig — är vi tackosamma för. Att jag skrifves nu, innan jag ser tin Ernst dröm.

Jag skall nu på måndag fara till Sigtuna. Di skall på tisdag till bland annat, kommun-

Karlstad den 17.3.1922.

Kära Anna!

Tack för Ditt vänliga brev!

Vemodigt är ju att tänka på Eder flyttning. Men man kan ju ingenting säga däremot, eftersom omständigheterna gestaltat sig så som skett.

Ryning kan ju i lämpliga tidsrymder, minnas sete utgången i Älgå. Annars är hans adress Ellenö.

En stor visst vore, om Lundgren kunde vinnas för planen. Försök! Mutsdan

på saken – det egna arbetets väsentligare resultat är redan på tillvägagången med i "konkurrensen". Ack då för det väl gå sig så godt del gå. – Men hyperenligen tillrönkt är nu det hela!

Bilder sammelsurium af "Nya psalmer" och Strålbörtes ab hyrkomståelsepsalmbok – i bakhållorna äro tankarne så vissiga, att man kunde kan på det mesta vilt slag.

Den orde och aforismpt är dagens signatur: att den så hvenigas officiella representation!" –

Hälsa Gustaf hjärtligast! Den lilla Maria – din tillgifne vän

J. A. Edlund.

kan 1920 hade svårt kvalt-
anfall (Spanskan.[2]) och jag,
och läkare ansåg, att kan
bo bättre, ansåden det så
förhärdt klimat i Malm-
berget. Hon har alltså
skrivit att respektaret på
Fryksände. Den anlitingen
detes blei väl ansenare efter
adriane tillsatte Trafiken jag
på, en dundyra som kom-
ma med. Jag hörde fallet
tala det, efter hvad jag tror,
bäste äldre som talar, i
senare fallet någon[x] med
djupare förkylningar drag-
pe. det gå nu knappt
en kommun in "älskeles
utifrån". Men jag ej ny mei-
ter jag på obetydligt i
mötet, om "fallet" skall

[x] Jag menar en bestämd person.

välja. - Fru missis tör Ekstö-
ms måste kalatas dom-
kapitel kapa medgjörde
från Lund. - Jag vet ju,
kunna det kan ställa sig
med Lundgrens ekonomiska
förhållanden - Malmberget-gos
vist väl god tör. - Och vet
ju att Fru Lundgren är
Ekstedts-barn. Kanske
kunde det tala. - Jag ber jer-
sonligen gärna vederkapa
L. Vår bön. Försäkra ju i
Valskog, men afvenstaden
och Pontus Lander pik plats.
Dröjs så jag gnaka villig
en hälsa kommen hit väl-
kommen. -

Tack ju Dina vänliga ord
med hänsyn till postanbefal
Jag ser dock mindre personligt

Näsåker den 20 augusti 1922.

Kära Bertha!

Idag sesa vi in till Hässjonatid. Innan dess vill jag hjärtligt tacka både för Bertas vänliga brev och Gerdas begynnelsebrev och för välsignelsen de tänkare i bevet till Maria som gjorde mig gott.

Nåm det kan gå med mindet är jag glad att finnas. Många syster kinder ligga i vägen: förberedd elevd, järnvägsstrejken, de spinkande tiderna. För min del är det på ena sidan förskräckan

efter hvilken. Och jag ber ju
böjd tacka dessa med ära och
verklig "vänd" för förlåtelse. Jag
har emellertid tyckt att, om
blott nervsystemet stod någor-
lunda i, hjälpa självkritiken å
sig någorlunda lik — så vitt
man kan hjälp bedöma sådant.

Det var ha kul som om
intrycken från föreställningens sida
ut högtiden. —

Jag har ingenting emot att
i julbladen intagas recensio-
ut gamla. Men då jag icke
har något concept kvar, kan-
ske kortast icke låta hjäl-
nar eller någon af barnen
klippa af dem och skicka till
hjärtkära Gustafsson, Wien.

Med hjärtliga och tacksamma
hälsningar till kamrat. Ekelund från
som nog nu icke kan komma
dit under den korta tid det
finns kvar i år — i någon
mån — "oförändrade" skick! Trots
den korta tid det fick ägna be-
stånd, har det dock varit en
lycka likväl att det varit
en verklighet, detta kära hem.

Tillgiven

Jalmar E. E.

"minka" titeln. Jag har nisanliga
samlat åpenstämningarne och
"redigat" den under Skaletalen
och i sommras nu tackarne på
de kadungarique låg på mina — som
jag tycker sådå att de gamla
sångarne talat mera om
kappet och Tiden och segern.
Det kan ju vara mänga, som
ha tänkt dåpå i våra tider. —

Mot tacksamhet tänker
vi på de många år som
gått sedan vi först mötes
och det mycketsom vi
fått gemensamt upplevat.
Må det vara — icke endast
tunga tider för barnen! Nå
vem av oss, som gått, minns
på dem att deras sinnen skarpa
åro mindre "ömtåliga" än våra. —

Tillgivenast, vännen
Johan B. L.

V-d 22. 12-1922.

Vår Gertrud!

Då Maria ämnar med morgondagen
skicka, har hon bett mig tacka
för Gertruds vänliga brev. Tack!

Och så önska vi alla våra
en innerlig önskan om hälsa
i det nya året. Det måste
jo kännas underligt, vilse
minst på högtiden kommer,
att jämföra för och nu. Men
högtidens klang är alltså lyckets
och dödens. Men vore med Eder och
oss alla! Och många om liv! —

Först vi genom stormen, för vilken
vi hjärtligast tacka, kasta först

uppnås vilken av, att det blifvit verkligt och tillfredsställande i hvarje uppenbarelse. Visserligen skulle jag för Gerlund – det talar för sig själf – naturligtvis som det nu blifvit att uppfatta hela verkligheten. Och kanske är det därför en djupare mening: ovan något helighet, i uppfattningen, så är det kanske, därför det djupaste något för de unges sinnen. –

Idag besöka Elsa och Erik Kommit. Och därmed är skaran fulltalig samlad. Skönt så länge detta kan vara! Vi tyckte mycket bråka, då Mari och jag satte ensamma vid pukebordet. Det är verkligt att bo bredvid, kommer är skrivgodt. Nå, nu är vi åter av alla de "vanna", så det också glädjande att stämningen ibland "vara alla." –

Ja, Gerlund har bott en stor bråte i Finland, som helst på afstånd. Det är väg skrift med mycket. Och vi veta ju riktigt hur det går med arvens rättighet. I dag har Mari skrifvit ärendet. Och Nils skall börja ge honne massage två gånger om dagen. Benen, som hela af strålarna, tillfrisknar, såsom Röntgenbilden visar. – Men Mari är rättigt driftig och "regerar" huset som vanligt. Det är ju, att hon har en bal del händer till hjälp, som vet flickorna äro hemma. –

Jag skrifver en bok. Flera ja ska jag den till utseende på

Kära Gertrud!

Nöi om högtidsdagarne äro gångna, vill jag säga en varm tack! Ser jag i ordning, så var första påminnelsen vi hade af slundens firing Gertruds vänliga ton gåfva från Ekshärads-hemmet till vårt hem. Vi hafva sedan många gånger pratat på våra kära grupp som i Ekshärads prästgård. Jag vet ej, om icke det från det hemmet borde påstås. Tack!

Arbetet Maria förefer, med Gertrud tros, ordentligen. Det från hem från Dalby.

Ack så från vår Astrid — tack från henne — hafva i med enskildt material från de båda "högtiderna". —

Ja, en hjärtlig famn från Fädelsedagsbarnet. För allt ett hjärtligt tack!

Fadern.

Karlstad den 21. 1. 1923.

Så fick jag Gerhards vänliga brev. Ja, jag säger alltså tack för de 25 ören. I övrigt ja å både sidor förunder genomläsningen mystad, både "mot alla mot" som Gustaf II Adolf sade. Alla dock kan ej vinna "fiaren" i båda. - Jag kan ju ej neka, att all den mystiska svårigheten i mitt sinne denna juni-söndag verkligen vänt bäst, att den borde stämma att vänta till lif och tro att förnöjelse. Jag kan icke annu ju avskilda ting. Men lika gärna ja ju vänt att tänkesättet ju genom tvekan, lika äfvarsamt kan det i sina yttre vänt, att avskilda hedniskt tänkande sinn som jag

stå sin främmande för begreppet lifgöllet att vara samhörande. - "Omgifningen" af hälsningar var verkligen stäm, att jag nästligt fått en både historisk och geografisk öfverblick öfver hvad som skett i dessa 60 år. Det kom tidningen ju Stenbroströmmer "ju Stenbacka" och Vennter i Skara och vi konfirmerade i Ryda. Alla sedan alltigenom. Jag har ung tretonsmans mystad öfver 500 som att skicka. Alla vill ju åtminstone tänka att skänkel namn. - Själen ju ju stämma att beröra af dimma, Billing, Rehnqvist och Liljeh gjorde att det blef att gnuska

Karlstad den 15 april 1924.

Kära Gertrud!

Gemmel bröstkant ända sedan min födelsedag i januari ligger mig på. Och jag sitter ständigt med ungefär samma tankar på den vänliga lyckönskan. Tack för trofast vänskap! Den är nu snart trettio år! Och med Ernst längre!

Ja mycken värklighet har jag mött i livet. Och ej minst Sectionsdagen är ett djup. Jag känner också starkt att jag fått vida mer än jag kunnat tänka — "efter förtjänst"! Ack fan! Men missmodet kommer

det styche kring ett Wrinland och "benna" som knutas af bönder. Jo tordes mig knappt vara så "fadd" nä det kan synes. Men det är ju aldrig mycket — alden är fin.

Annars tänker jag på att skriva. Och skall i sommar försöka mej — 12 sidor finnes mäjor och ett total måtar af skilda slag. Det blir väldigt prof på "stolemet". Men gör det så är det gott.

Ett besök af docenten Bahlin gör mig på någon vaka sedan en vittnade af att det i Uppsala Och hvarest stunder mot djupare tag i thous och lipets fragor. Jag fröjdas att "det nyaste tåg" ibland själarne. Det vore gott det behöfs något nytt — af det aldrig nytt.

Och ja om denna dikten, som så just nu på sin tidsproblematik. Men alla halsar är med oktaven om ej helig åt Gustaf och bönen. Vänn

Jakob E—s.

på sina olika håll; så olika som
en blind nervsystem och ett
svidigt "system" af människoskoljs
och kompass. Och man sitter
på gungbräde som går upp och ned.
Kanske har den gått litet "upp"—
men det känns osäkert.

Nu sjuk i det minsta eller
opererad. Då har man godare juridisk
att hålla sig vid. Men det är så
mycket af "mellanort", af
handlare och frågor som trotsa
och göra ordlös, att minsta är klok.

Det var kul genom Maria
här om kyrkobesvärandet. Det
är dock en skicklese att ett "kall"
att kasta en hem med barn
och mycken på "de gamla
tanterna". Det är något aff av
av/tradition där att kvarstod som
tio dela. Och det kan säkert bli
tio personligt. gaga att välsigna-
se på andra. För all uppmärksamhet
värdighet mot vår bakre är
vi varmt tacksamma. —

Nu vet vi om tio en på
Jnäck. Och under natten
till Skärtorsdagen kommer
tre barn hem: Knut på
natttiden på Falun, Nils
att kom på morgonen på
Stockholm att hämta. Så
blir det några dagars jullästa
dagar ganska lif. Under termins-
läsningen gå allt som ett
nästan opersonligt maskineri.
Någon gång bytes det af genom
en lätt sjuk kvinnobesök. Att jag
på måndagen bekämna en nä-
stan allför juridisk kvinnlig kär

Falkenå d. 14 maj 1924.

Kära lilla Gerlund!

Tack för ditt brev! Det var verk-
ligen en glad nyhet det inne-
höll. Ack ja vilke jag hade
önskat att jag kunde vara
där och se i ansigtet på Er
Er, i Tankarna var jag många
dellägen i Er glädjeskoghet. —
Ja ack jag har så lika Tankar i
detta som våra flickvänners famnöd
— jag vänds den punkt jämt emot

nau du Talude um Engegürß plom
– "ja, bekē ünßlunde jing kenne jü
ēē eyeē kem" – – ach nu aī re-
den denne din ünßlunn jü nēy
ēē fußkundus. Jay pünün din
Tachsennlūē nen ylüßji nen delen
den. – Enik jü daū jü Tanlun
ay Engegürß pann jünēpen en
gang. – – Ich nuī du kenūla-
de um Engegürß nün laē jü
jü yadē. – – Ja, kün kelin
Leklund – ni ünlu jü nannē
nükigynelu öpen dayn i nenyn
nen open de kün unga. —
Ich jü, nineliyn kuöünnyn
tin En nen jün ass.
Ani Tiegrjun Mann E-d.

Karlstad den 13 jun. 1925

Kära Gerlund!

Hjärtligt tack för det vänliga brevet till min födelsedag! Och tack för all trefnad vänskap under — ja, det blir snart 30 år!

Vi ha ju haft en evig fest och alla ha vunnit samtals. Nu är emellertid skaran snart åter skingrad. Lisa, Nils och Astrid hälsa vest. Horst reser i morgon. Snart också Karin. Dirigent kommer Elsa och lilla Margit att

å glädjande att Hultgrens fått vara med om detta. Enligt hans brev skall restaurationen vara mycket tilltalande.

Jag ber om mina hjärtliga hälsning till barnen, Henrik inräknat. Det är ju något tvådelad önskligt för en kristen att "tycka ja" någon tillkommande präst. Men det finns ju Gerlund, att jag med stor glädje skulle hälsa de unga välkomna till sin trädgården. Kommer, om det blefve så att Skiftet kändes som "Valdemar" mark för dem.

Vemodigt med denna Tantes tillbaka; underbart att hon vuxit så "kraftig i vapeten" alt på tillbyggnaden.

Nu sändes på oss alla en tack- och hälsning genom vänner

Johan.

*) som genom bistånning två är emot skipt till.

stanna hela våren, emedan
Gösta kommenderats till
England för att vara kontrollant
vid bröbyggge för flottans räk-
ning.

Ungdomen har ju ej kept
uppsamt förivrås. Efter just
min födelsedag drogo jag ut
en tur af pojkarne at bli
vänd att leka då ett par
dagar med substen att smaka
öfver Vänerns vatten.

Ja, det är länge till Uppsala —
i viss mån också andligen
tagen. Intrycket nu när kom-
mer nu att "förtunligen" är
under de 23 åren naturen
blifven en annan. En gång,
när jag senast var i domkyrkan,
hände jag det naturen ödesligt.
Att jag har ju också ovant att åsyn
annas öfverrinna förtuligsklass-
lan. Därför är det kanske bäst
att jag icke kommer att gö
ett försök dem i dyckas. Dock
kan det ju ändra sig. Det när
mera personliga intrycke jag
tuk — genom Torsten Fahlcrantz — var
snarast det att man ärligt talat
att komma "inåt."

Det gängan också prästade mig
starkt. Jag läg i almanackan
att det — blef omkring 75 för-
dag af alla dag. Det är ju
för mycket, när man så också
tänker på att det i många
fall är pöja om längre vara.

Nu börjar det snart igen.
På söndag skall det bli "sig-
nägelsöt" i Nora Ny. Det

Stockholm den 13.10.1925

Kära Gertrud!

Hjärtligt tack för mig och de mina! Det känns gott att få erfara den gamla trogna välviljan. Ah att få det nya kännas.

Känns det trångt att jag ser ut att fara med "medvind". Men det var "mellan predikningarna". Jag är bättre nu igen. Har fått lösa lifvet mera. Var i dag under strålande solsken ute på Södra berg. Stockholm är bjärt — Skola vara i "Lifd på afstånd" för några dagar.

Hälsningar! Tillgifvast,

Edra John E-t.

och jag. Då vet han ju sig lik, om ock mästan ännu mera tyst än vanligt. Dock tyckte jag, när jag satt bredvid honom, att hans ansikte dock blek ock att han såg äldre ut. Tvenne voro dock tecken uttända, först kaffen han själf ock omgivningen hade klokhet dertill. Ty, det var ju som Minister Hagen i Oslo sade: "Nu vet ju herrn!" Och det är kanske det bästa att få skippa den vanskelighet som ännu är genomgå.

Hälsa till sin mycket förkramad!

Och tack för många och vänliga, tröstfulla ord.

Jakob

Karlstad den 6 februari 1926

Kära Gerhard!

Maria säger mig om, att Gerhard fyller år i morgon. Jag ber därför få önska all välsignelse åt det nya levnadsåret. Må den Herren skänka dertill för det som gör att Kallelsearbetet i den kära Församlingen blir möjligt. Och själens kraft, när den kommer från "Kristus End." det är värt när det som ock det andra dikter.

Så vill jag hjärtligt tacka

för Gertrud Fidelsedryabespisad
dess vidtöga anhöriga.

Jag borde ha skrivit förr,
men åren sina i januari
har jag kraft att för
resor: en tio studentmöte
i Danmark och en tio mycksam-
mite i Kristinehamn. Och
så har jag gått en kurs
med att skriva att rolöte
som legat på mig ett
par år.

Julen var god för oss,
först den vanliga högtide Mass.
det så för så "stort barn" så.
Alla voro vi hemma, utom
Elsa och Erik, som ute
tillbringa- första gången.
Mia hade förgäta ma-
der nätt mycket arbete. Jag
var mycket hätt vi bordet;
Uppsala. Blef sedan bättre.
Både efter mötet 4 "lyckö-
vägningar", bland dem i Aslö,
en tala som gladde mig
mycket, emedan jag på
förmiddagen där hade så
mycket- of tråkigt fått. Och
det är nöjt- att bli bemö-
tad på bordet tia så
bli så gott som alla vår-
ar som hittas i stad. Och
var det två på dal, då flere
väntas.

Det var kört att bära om
Tante.-

Vemodigt var att Sen Clason
så hastigt gick bort. Vi voro
under mötet hos honom-
Linar Bilbing, Hjalmar Hedenquist

Kristad den 23.12.29.

Kära Gertrud!

Vi ville nu sända
en hjärtlig julhälsning med
vårt tillkännagivande om att
vårt hem välsignats med en
liten flicka den 8 dennes.
Hälsa hjärtligt från Astrid!
Och tills barnen, nu vid
jul komma så vill att
familjen i hemmet vid
Långängen.

om ock förmiddan, ej minst
på morgonen, är så olämp-
ligt att någonsin
på. —

Med tack för all gam-
mal trofast vänskap
tänka vi på Er.

Tillönskar varmen
Julen E-l.

Det var kul att hälsa
på detta stora barn.

Maria stannade ju i
Stockholm tills vi sett
barn tillsammans. Det gick
ju inte att bara släppa. Men nu
efteråt har det varit tråkigt
af ej kunnat dela med i magens
dagliga bekymmer. Ej
kunna, skulle kännas ej
mera det ofärdbart, trots den
långa tid det varit känt.

Nu samlas här en
betydande skara. Flickornas
pärlsnöre börjar vara här

för jul, men nu i sina
barn äfter helgen. Vi väntar
barn från de kommer samt
de lilla; de stackars Sam-
mar i dag efter helgtimmar
är bortbjudna. Hemåt Sam
efter middag samma på
några dagar vederb.

Vi alla mikna, barnen
förstås, mager blandbarn
blir det mesta användbart
att "mikna äfter" på att sätta
sig in i att vi blifvit på
många. Men det är kul
med dem — de kapa på lät-
tills ställt sig mitt framför

Avskrift.

Brev från Biskop J. A. Eklund till Fru Gerhard Lundström.

Kära Gerhard

Tack för Ditt underbara brev till min födelsedag! Och för den vänliga tanken på gångna år! Det är nu länge sedan vi möttes i Uppsala. Jag har fått en på minnelse om de tiderna genom Doktor Sundelins berättelse om barnhemmet på Kullagen där Fanst Bergman var med och där också vi gästade vid åsbo tiderna.

Det var fint att ingen av Eder familj kunde vara med vid Astrids begravning. Deltagarna säga att det var tillfälle - det tyckte ju också vi. Det påminner om vore Gunnar en mycket bra man. Och i sin ämbetsmannagärning som Teolog lyckas han knappa ganska mycket av det som i min egen ungdom hyllades mig.

Vi hoppas träffa många i juli. Men nu är endast Elsa och Lilla Margit kvar - alla de andra har af kallelse och studier fått sina arbetsplatser. Särskilt blir Uppsala ett centrum där Stina helst av familjen samlas.

Med hjärtliga och tacksamma tankgångar till Astrid och Gerhard från oss alla gamla vännen Johan E-d.

K-d 1. 2. 30

Rätt avskrivet bestyrkes
arkivarien Henrik Ekman
d. 26. 2. 1962.

Karlstad, Fredjedg Jul
1932.

Kära Gerlund!

Innan året gå till ända
ville jag gå det kjärkligas-
te tacka för det vänliga
brevet för länge sedan.
Jag hade på så länge sedan
Haft svårt. det- ser ut att
det. Men Gerlund vet- väg,
att jag varmt erkänner
alle kjärkligt- besvär den
stora vänligheten, hvarom

dig eller dig. Jag ber på nära
håll bort klaima en man,
som på det mitraten
sättet tänkt en del af
sin människa dig och en
del dig och en del dig. Och
så- så blef det nästan
ingenting kvar. -

Vi ha vänt en hel stund
i jul, efter att under hastig
"delis" hafva vänt "bort hvar
och "bort en". Londonbarn äro
ämne kär. Men det- berätta vår
lek skälsmässor igen. —

En kjärklig hälsning från
oss alla till Gerlund och
Astrid genom vänner

Gott år! Jakem R—S.

brefvel-vittnen. Tack! –

Jag har gått igenom en berlie almanackor – ej sex år i hvarje tryck ty i längre tom åren 1880–1932. Det är i mest torra notiser angående det som skulle göras och inköpas. Det visade emellertid, att jag predikat i 250 kyrkor, gästat mer än 200 prästgårdar och – minst mer än 60 begravningsplatser!

Och under snart 40 år möter man Bergmans-namnet. Det står om kvartal att Gerlands bröllop. Det står om de många dagarna "hos Bergmans", i Uppsala, på Strömsborg, i Stockholm.

Gerlind skrifver om sin "ensamhets" känsla. Nä, på honne det är min känsla på "flock och parnöte". Men annars har det icke saknats tjänstutbyte av hjärteberöring.

På de synpunkter, om hvilka Gerlinds väntliga bref vi nu, vill jag i denna form ingå. Det är mig så att jag knappt ända i det hela vunnit på att icke kapa vunnit inträde

Kalundborg d. 17 dec. 1936.

Kära Gerda!

Kvällen innan Du går dags bref kom var Du på bästa sätt i mina tankar — och jag längtade på skriva. — Ja — Du kan nästa vara i mina tankar allt den jag finner på för mig Kära flicka, med Dig i livet. Tack för de Tre på gamla vänskaps- ma lunch-stunderna i Ditt hem och vid Ditt piano. — Den "omkramade" kommer Du alltid kapa i Dina barn Rände jag aldrig

om —

Tack dig o Ida Maria för senast. Hoppas Maria orkar på nytt om hon fjällvistelsen i Elin o Sörlin som vanligt där flera gånger perjer där så är perfekt återhigt vad luft och vilan där uppe kan göra gott och återkom i förnyad. — Nyss kappade vi Bergsjö och konde så de vanliga men nu på gallop och så kappade dig. — och så Sörlin B. och på ylad på dörren nya hem i nordsten. Ti kade en liten mid S. (26 pers) till ovanlig för landsk. Hugers och så avgående dumkapitlet — och "vår Komné" för ny pekbar m. fl. för nya vecka på — och så var det Maria enda. — Maria Mk. 2 — s.

Jag har varit med J. på 3 dygnsvis — vi gungar — i Halmstad, Hagfors, Hälsingborg — Skål Gerda — Du är vinet ännu den enda som vill ha Ram på sin Ramps mål på mörkaste under alla; — min röst har klivit på — bära ensam att Ram på emot på länge den vill; — även i själva stunden för inre upplevelse att ylla med Dem lägga — en vis hjälp. — — Idem att hos mig är en enda den hjälp i hus själ. Lindsping. — Tack för att jag alltför på vara innerligen i Ditt trofasta vänskap — som Du är i min. — Gud give Dig god Helg. Innerlig hälsning

Sa. Sonntag Mit Herbst in seinem Gesicht - 5 Uhr
in die Kammer, Glas Bier, Klavier, Regen, Rauch - Herbst, Rauch, Regen, Klavier, Bier.

Ich jag ai pi glad vēlu dig mine i fladen
i dēna lisa hem - dē mina tanken um gi
pi hemāt. — Tack fi dai kāra gamla hus-
jag vē nigen pann kvinner, am ai med
ans pann dy, — Dē hus dagen fōr kyrkomāten
hemtēd i psalmbokspraigan f10 mod) kom
sa plōtsande am vēmande, — jag gick
ni lēe Johann pann bakē dig am bāde eggs
dēe am jag sag am kvinde hun dēe pānde
konnam — am dēe flāhie nein ānkan
āe han skulle pāga ngt i denna praja
— pann vanē hans hjārtepraja am hans arbēe
i ji mānga år. — Sen vāt du hans ans-
. Bi kōlen draftiga fridspanna tydde jag
lekam hāja pahen Sē eggs dai den skulle
vara — de gjande ēe flahē mānyd, — an
hefandē kvinde mann ja gifti hēe eggs fadrenig
Skē fraigan skulle bōrās nu Kānde ji ulla — am allen
ville gorā pāē bāla i enighē. — Hals Kvinnan pann
nay de flahe hade an bpātenna. Skem dē van dēē
kvōla nājligja nu — am flahē franhalles ji ēē
dē van Johans arbēe pann dag ēne grunden am
ēē vad pann kann kāē pann van mer lyggt pi hems
fostay 34 år pi fridagen 36. — — Skē kyrkomāte
fick ēē flahē nātyds an J-s orjalvsken am skor
ārlade kanya arbēe am hans flarbundlē kor jag
— Fōrlāt ār jag nu pkrivit pi hem, — men du var
am ai med ans. — Tack kāra kāpoken vān. —
Gem Tack nu fri dēlen am fri de tvi hemen. —
— Stay ai Sē nādundigt āē du pesen tēe dina
ham ovēn am dē ai undertigt gi fria pi i
eget hem, — dē gamla hemmē, pann mann
med pni kārnāe lyggt, ai Tack am fōrbēn
dē anda egna hemmē. Dē kvinner am
fridin jag. —

Kära lilla Gertrud! Jag är glad att jag äntligen kommit så långt med min arme att jag kan skriva några rader till dig. – Jag kan nu ungefär säga Fader Vår på svenska. Jag tänker mig helt väl så att jag tänker på allt de vackra jag ser och hör – och gärna skulle jag vilja tala med dig om det – men det förstår du ju ej. – Kan också de små leksaker, de fått här – kanske gjuta en glädje. – Det känns så långt att kanske snart få se dig – kanske vara på en av de franska i skolan. – – Tack att Du gör av med dem. – – Jaha tanken har stått i mig på lika länge – för dig

Kan det vær mit en Kämdan leid. — —
Jag kunde tänkt det sprüden med dig som
som ein fin det ine vann med bäyn lust.
Tack för dill skön se hem. — J. kan kept en
god plätt jag med alla frisken. Jag kan pie
ein pint kraden som am, denne ete skepp
med jag är rö. Tack som det se en kom det T
kus kanys kun jag kept af plukom mine. —
Em det J. ine kan jag hemm ete det pin kund
y. m. kin mad dyn. pin eyprankt mingus ali-
andpu. — Ja mans. e kn. skull en enkel häng-
tid / ej anmärkad / kullen. i nythem dä prätten
skeppet gäpen alkä äpnet lämnen — Sänpen ea
vi dem kni pen kiten skund men kumm j kn
negat! Se det pi kin ni akeypämt anbet. me
ni en pri ed jag sej pang Holmegni kl. 8. — Ja som
dag pi ni vil ha en kiten aftäkienmid dag pat de
erdant ain tied fä anbäri yn som pumkm. Hun
mkt pundeni pä kan de skulle ud mas som
pärken ait det ej gå med nyn skire mid dag
Sä man j pem eteyränan. — Innerligin hälsningen

Kära Gerhard!

Fast vi nu icke kom-
ma som förut besöka
hemmet på födelsedagen,
äro vi med våra tankar
hos oss och önska att Du
välsignelse åtnjuter födelsedagsbarnet.

Jakan & -!

Kära Gertrud!

Hjärtligast tacker jag för den vänliga hälsningen till min födelsedag. Och jag för mitt del önskar Eder födelsedag en varm sommardag och ett gott år.

Det har varit dödstyst i Eder trakt; jag vet det. Själv fick jag skyndsamt från byrån tillkallas för ett förhör inför andre notarien. Han bad knappt. det var kanske en välsignelse att

hon snuggit länge lidande genom
en oväntad slaganfall.

Bland mina gäster har det varit
flere biskopar. Svedberg, Gratz. I morgon
skall jag gästa prästen Fredén. –

Ja, det behöfves ej erinringar om
tidens knapphet. Och dock: det är nu-
dessbättre mycket af goda och
fullkomliga de afrättade gäster
hvilket nyanser i det brokiga kvil.

Hälsa de mycket! Här har varit
många i jul. Vi voro ihland 17 un-
der bröllopsgästens tak. Nu äro vi
mycket få. Tillgifne vännen och E-l.

Idag Gertrud!

Tack för dryanne! Ekes-
kärast! Vet att vår Ekes
ska fira, att "modell"
icke skilt – att den som ger
mest att bära vårt nar Ekes!

Vårsa vänd och tack-
samt Ernst, den virkne
vännen! Jag tycker ny an-
nars att "det saknes gnuska
gubbe" här omkring oss! —
Du kan ju just gå å
promenera, lik Gerbrands.

Ack min käre bröder här den,
tycker jag verkligen — men
säg det icke, ty det kälas kan-
ske bemärkt! — att jag tycker
den är garnska bra. Och jag
tänker på de begynnte recen-
ser vi hade, ej minst i poetisk
begåfning, tycker jag det är mät
underligt att det helt fått så
stora. Vi hade hur, så
lite vako skall ske mellan
i <u>annet</u>, andet, ovanpåliet, recen-
ser att begynna afven det
sekundära från bokbord skete.

Tack är en gång för vår
Lasse 5—1.

Kära Ernst!

Hälsa att tacka Gustaf
för det hjärtliga
brev Elin Maria
sänt. Det vänliga inbjud-
ande det borde verkligt
för oss både att komma kom-
ma. Men Maria har det
så ställt, att hon icke
kan komma bort.

Jag tänker därför komma
komma på afton
för Gustaf Adolf. Jag
skulle komma kommer
till Edebäck onsdag afton
kl. 7,20. Under om det